

celono in sprejel v avdijenci poveljnika avstrijske eskadre pri Barceloni, podadmirala Ciglerja.

Razne novice.

* **S finančne službe.** Imenovani so: Davčna oficijala Lud. Rizinsky in Jožef Boc za davčna oskrbnika v 9. čin. redu, davčna asistenta Franč Resnik in J. J. Drobnitsch za davčna oficijala.

* **Nevarno zbolel** je č. g. župnik v Kamnici Janez Wolf in so ga minoli torki prepeljali v Gradec v bolnišnico usmiljenih bratov. — Tudi č. g. Tomažič, dekan v Kozjem, se nahaja od minole nedelje v Gradcu, kjer ga morajo operirati na stepem črevesu. Želimo obema gospodoma, da se kmalo ozdravljena vrne v domovino.

* **Volilna reforma.** S predlogom, ki ga je objavil naš pristaš v „Slov. Gosp.“ o volilni reformi za deželni zbor, smo zaprli liberalcem sapo. Uvideli so, da so na svojih šumnih shodih zagovarjali reformo, ki je daleč oddaljena od splošne in enake volilne pravice in ki bi Slovincem ne prinesla tega, kar želijo in po pravici zahtevajo. Samo volilna reforma, ki se ustvari za deželni zbor na podlagi državnoborskega volilnega reda, nam daje upanje, vsaj na nekoliko primerno zastopstvo. To kar želi Narodna stranka, želijo tudi Nemci, da nam z umetno razdelitvijo okrajev vzamejo nekatere mandate. Zavzemati se za isto ogrado volilnega reda kakor Nemci, je naravnost narodno izdajstvo. In da se še naredi nova skupina, ki bo poostрила nasprotje med delodajalci in delavci, je samo v korist socialdemokracije. Narodna stranka s svojim nepremišljenim korakom olajšuje delo Nemcem in socialdemokratom.

* **Cvet z gnojišča „Stajerčeve“ vzgoje.** Da naši bralci spoznajo, kako posurovijo ljudje, ki berejo slabe, nekrščanske časopise, objavimo tukaj pismo, ki ga je pisal nek „Stajerčev“ pristaš, ki pa seveda ob potrebnem času tudi dela za Narodno stranko, enemu naših vrlih somišljenikov. Izpustili smo seveda imena. Pismo se glasi:

„Na klerikalca prismojenega in v rakovo pot idečega trofja V. H. Kakor ti je menda znano je bil jedne nedelje kmetski shod pri g. Mariniču in si tudi imel priložnost mene videti kako sem Linhartu ploskal. A ti Črni Brezverec si mene dal v Slov. Gosp. kot Anstreicherja. Ja pa Moj ljubi Beraški capin L. jaz ti povem da Anstreicherji več služijo kakor ti ki si na tako lepo posestvo pripetlat. Imas se namreč g. K. zahvaliti da imaš tako posestvo ki ti že v rakovo pot leze. Jaz bi te lahko dal v Našega priljubljenega Stajerca pa rajše tiste krajcarje zapijem kakor dabi takega prismojenega klerikalca notri deval. Sicer pa vedi da sem se jaz za Malerja izučil napa za Anstreicherja. Anstreicherji ste vi črni Klerikalci na čelu vam Črni Srakoperji ki trape lovite in Zgago delate. Moj dragi L. rajši gleda na tvoje posestvo da nebo namesto gor dol šlo. to ti pišem jaz Stejerčev Zgodovinar ki stojim visoko na lojtrji a vi pa v dreku. Zdravstvuj česi künsten pa vohaj gdo ti je pisal in beži dol k prismojenemu P. in mu pokaži tole pismo. Pište me vsi skup v r. . . vi Lačembergerji. Heil!! Zivjio!!!! Heil und Sieg. die Winden auf den Strik!!! ha! ha! ha!“

* **Stari pregovor,** da jabolko ne pade daleč od drevesa, se sedaj že uresničuje pri „Narodnem Listu“. Odkar izhaja, je lagal svojim čitateljem. Ti so se tega kmalu naučili, in sedaj lažejo „Narodnemu Listu“. V zadnji številki mora parkrat prositi svoje dopisnike, naj mu vsaj o lastnih pristaših ne poročajo debelih laži. To vam je družba!

* **Navadna vsebina „Narodnega Lista.“** Zadnji „Narodni List“ si privoščil kar sedem župnikov in dva kaplana. Brez napadov na dr. Benkoviča bi list seveda ne mogel iziti, še dr. Povaleja more biti imenovan; dr. Vrstošek pa tokrat nima spomenika.

* **Sodna imenovanja.** Narodna stranka je zastopnica našega uradništva, ki je po večini liberalno. Za to bi bila sveta dolžnost Robleka in Ježovnika, da branita svoje varovance. Toda zadnja imenovanja so dokazala, da se ta dva moža nič ne brigata za svoje agitatorje po sodnih dvoranah. To čuti tudi „Domovina“ in „Narodni List“, in sta hotela v svoji zlobnosti navaliti krivdo na naše kmečke zastopnike. Toda ti so napad takoj zavrnili, češ, da jih liberalni uradniki vkljub prošnjam nočejo niti informirati o svojih željah. Omenjena lista sta si potem hotela pomagati z neumno lažjo o odkupnini za dr. Povaleja. Tudi to ni držalo! Za to pa bi bilo sedaj pošteno, ako bi rekla, krivda je na naših dveh poslancih! — No, pa bodimo odkriti! Sreča, da politična revčeka Roblek in Ježovnik nista imela svojih neveselih prstov zraven, imenovanja bi potem gotovo še slabše izpadla. Zadnja imenovanja je vodil dr. Ploj, a tudi o njem ne upajo liberalci črhnuti besede.

* **Narodni stranki** je sreča tako mila, da se celo v tem resnem postnem času mora veseliti, seveda ne brez greha. Ohranila si je namreč še iz pustnega časa veselje nad zmago liberalizma v kranjskih mestih in trgih. Ko je izvedela o tej zmagi, ji je tako silno veselje polnilo srce, da se je bilo bati najhujšega, ako mu ne bi bila dala takoj duška v brzoglavni čestitki, ki jo je poslala kranjskim liberalcem. In tudi zadnji „Narodni List“ v dolgem članku ne more prikriti svoje srčne radosti ob liberalni zmagi nad „brezdomovinskim, izdajalskim klerikaliz-

mom“. Sicer je bila zmaga neznanjsko klaverna, ponekod z 21 ali celo 12 glasovi večine, pridobljena z najgršimi sredstvi. Pa kaj to liberalcu mar? Samo da je zmaga, in liberalno srce se koplje v razkošnem veselju. „Narodni List“ zopet kaže, da njegova stranka ni nič drugega nego kranjska veri in cerkvi sovražna liberalna stranka, ki se je oblekla v ovčjo obleko in hodi po ovinkih ter je vsled tega le še nepoštenjša nego starejša kranjska sestra. „Narodni List“ se pri tej priliki ne more premagati, da ne bi ponavljal laži o zvezi med kranjskimi klerikalci in med Nemci, ko je vendar dognano, da je sam Tavčar dobil v Ljubljani kakih 200 namških glasov in da so tudi drugod liberalni Nemci glasovali za napredne kandidature. Zopet dokaz za to, da si liberalci raznih narodnosti v bratski slogi podajajo roke, ko se gre proti krščanstvu in poštenemu ljudskemu zastopstvu. „Narodni List“ se tudi zgraža ljutim in naravnost gnusnim osebnim bojem v Ljubljani. Zgražanje je na mestu, toda obrniti se mora na prav naslov, namreč na naslov očeta Stajerskega sineka, na naslov „Slovenskega Naroda“. Satansko zlobnost in nesramnost tega lista v političnem boju posnemata in včasih tudi dosežeta goriška „Soča“, „Narodni List“ — to je klasična troperseničica političnega hinavstva, liberalno-nasramne lažljivosti in strankarskega divjega sovraštva nasproti pristašem krščanske in vsled tega tudi prave ljudske stranke.

* **S. K. S. Z.** za Stajersko je imela v četrtek dne 5. marca odborovo sejo. Med drugim se je soglasno izrekla želja in obenem iskrena prošnja, naj tisti rodoljubi in tista društva, ki imajo več knjig, kakor jih potrebujejo, pošljejo take knjige, osobito vezane, osrednjemu odboru v Maribor, ki jih bo porabil za take kraje, kjer manjka prepotrebne slovenskega berila. Objaviti je še tudi treba, da odbor priporoča tistim društvom, ki imajo več članov in kjer je večje zanimanje za naša zgodovinska in narodopisna vprašanja, naj si v to svrhu naročijo časopis, ki ga izdaja zgodovinsko društvo v Mariboru.

* **Spomladne vojaške vaje** se vrše za III. armadni zbor sledeče: za pehoto in lovce, in sicer za rezerviste od 21. aprila do 3. maja, za nadomestne rezerviste od 4. do 16. in od 18. do 31. maja. Pri pijačinih: Od 1. do 13. maja za rezerviste in za nadomestne rezerviste v Ptuj. Pri trenu (trenška divizija št. 3) od 1. do 13. in od 14. do 26. aprila. Pri saniteti: Pri oddelkih 7, 8, 9 13dnevne vaje od 1. do 15. aprila, 1. do 15. maja, 1. do 15. junija in od 1. julija naprej.

* **Razstava.** Kakor čujemo, se bo vršila od meseca aprila do junija 1908. l. na Dunaju v spomin na stoletnico zmagi pri Aspernu 1809 velika vojaška razstava z naslovom „Nadvojvoda Karol in njegova doba“. Pokroviteljstvo je prevzel nadvojvoda Friderik, vnuk nadvojvode Karla. Namerava se podati kolikor moči popolna slika razvika naše slavne armade od leta 1770 do 1847. Zastopana pa ne bo samo armada v svoji celoti po svojih uniformah, slikah, orožju itd., ampak zastopane bodo posebno tudi tiste osebe, ki so se udeležile kakor si bode bojev izza onih časov. Razume se, da bo na prvem mestu stal nadvojvoda Karol sam in ves cesarski dvor. Potem vojskovodje izza one dobe, pa tudi na častnike in druge vojaške vseh stopenj in vrst se bo oziralo v spominih. Posebna pozornost se bo obračala na podobe iz vojaškega življenja na stvareh, ki se vsak dan in povsod rabijo, na primer na skafelicah, krožnikih, tobaknicah, pehlicah ali mahalah itd. Pripravljalni odbor razpošilja pozive na vse strani in vabi ljudi vseh vrst, da naj porabijo to priložnost in razstavijo predmete (stvari) in rodbinske spomine, ki jih imajo. Najmanjši spomin, da se le vjema z razstavo, se hvaležno sprejme. Na odborov spomin se obračamo torej do svojih č. č. bralcev s prošnjo, da bi blagovolili podpirati to patriotično podjetje s tem, da se marljivo in vneto udeležijo te razstave. Vsa druga vprašanja naj se pošiljajo na naslov: „K. u. k. Heeresmuseum in Wien X-2 Arsenal“, kjer se dajejo vsakoršna druga pojasnila.

* **Tržne vesti.** Za seboj imamo zopet sprememb, poln teden. Zgubo pšenice in rži v ceni, približno 1 K, so zopet popravili in smo imeli v tem tednu najvišje cene. Ogrski špekulantje so zopet začeli vpititi, da v celi deželi ni več pšenice, da je pošla itd. Vsled zopet spreminjajočih se cen se kupčija nikakor ni oživila, ampak je jako mrtva. Kljub valovanju cen pšenice in rži se pa moka ne more premakniti, ker je kupčija zelo slaba. Ako že do sedaj mlini niso zadovoljni s konzumom, bodo odslej najbrže še menj, ker je nastopil post. Konzum sega le po moki za kruh, ki je pa jako draga, ker mlini nimajo zaloge v teh vrstah. Klajna moka je brez zanimanja, otrobi gredo bolje, cene neizpremenjene. — Svinjska mast nam je prinesla zadnji čas višje cene. Konzum je bil jako živahen in na trg se je prignalo malo živine, ki je istotako v ceni poskočila. Na zadnjem dunajskem trgu so bile cene svinj do 6 vin. na kg. višje. — Živina na Dunaju: Voli pitani ogrski 60.— do 89.—, drugi 75.— do 80.—, pitane krave 60.— do 68.—, biki 56.— do 70.— K za 100 kg žive teže. Svinje pitane 92 do 108, druge 76 do 104 vin. za 1 kg žive teže.

Mariborski okraj.

m **Shod Kmečke zveze.** V nedeljo dne 8. t. m. je prišlo dobro nad 100 mož na volilni shod S. K. Z. pri Sv. Jakobu v Slov. gor. Poročala sta gg. poslanca Roškar in Robič. V poldrugo-urnem govoru je pojasnjeval poslanec Roškar, kako se trudijo kmečki poslanci za olajšavo kmečkega bremena. Krepko in jasno je razvijal kmečki program. Pa je tudi odločno okrcal hinavsko in pogubonosno delovanje mladih in neizkušenih liberalnih brglezov, ki za različnim grmovjem vsiljujejo slovenskemu kmetu svoje liberalne „viže“. Deželni poslanec Robič je utemeljeval potrebo deželnozbornske volilne preosnove, po kateri mora biti Slovincem zagotovljeno mesto deželnega odbornika, kakor tudi naj kmečka skupina dobi več poslancev, kakor dozdaj. Kaplan Bosina je govoril o kmečki samozvesti ter povdarjal, kako je nujno potrebno kmetu tudi politične izobrazbe, katere mu krati in zabranjuje ravno Narodni liberalizem. Sprejele so se resolucije: poslancema se izreče popolno zaupanje; ugovarja se odločno temu, da bi se odprle meje za uvoz tuje živine, zlasti iz Srbije; zahteva se direktna, tajna in enaka volilna pravica tudi za deželne zbornice; shod tirja za slovensko ozemlje slovenske sodnike, oziroma uradnike. Shod je bil pomemben zlasti zato, ker so se marsikateremu dozdaj nevednemu odprle oči in je spoznal, da hoče Kmečka zveza vse dobromisleče zbrati v kmečki tabor.

m **Maribor.** Ljubljanski liberalci so priredili majhno veselico, da proslavljajo svojo Pirovo zmago pri zadnjih deželnozbornskih volitvah. Sedaj beremo v „Slov. Narodu“ brzojav, v katerem pozdravljajo zmago „Mariborski Slovinci“. To je pa že vendar čudna predrznost! Kako more ta pešice mariborskih liberalčkov podpisati vse mariborske Slovence. To je liberalna baharija!

m **Kmetijska zadruga v Račjem.** Naša zadruga je bila do sedaj le bolj na papirju; ni bilo pravega življenja v njej, ker se ni nikdo zanimal za pravo zadržno delo. Radi tega tudi ni bilo nobenih uspehov, tudi nobenega pravega haska. Upamo, da se obrne kmalu stvar na boljše, in bode zadruga tudi okoličanom v blagor. Poprijel se je velevažne postojanke g. državni poslanec Pišek, ki hoče urediti zadrugo v pravem smislu, da bode vzor enakim zavodom. Zato pa je prvič potreba popraviti stare grehe, da se postavi zadruga na zdrava tla. Po prizadevanju poslanca Pišeka dobi zadruga od ministrstva 5000 kron podpore kot vstavnovnino, nadalje 3000 kron podpore za poplačanje dolgov in obresti in vsako leto skozi štiri leta po 2000 kron podpore, torej vsega skupaj 14.000 kron. Za to izdatno podporo od strani ministrstva se moramo zahvaliti le odločni zahtevi poslanca Pišeka, da mora ministrstvo podpirati tudi gospodarska podjetja, ki so v prid kmetom. Kmetje v bližnji Račja, oklenite se z vneto novoprotrojeno zadrugo in delajte sami v zadržnem smislu; dobiteč od tega lastnega dela boste imeli le vi! Toraj na skupno delo!

m **Sv. Benedikt** v Slov. gor. Dne 6. t. m. so belu obklečena dekleta spremile k večnemu počitku Angelo Kocuvan, edino hčerko F. in M. Kocuvana v Trotkovi. Pokojnici naj bo zemljica lahka!

m **V Zerkoveh** priredi „Zgodovinsko društvo“ v nedeljo dne 15. marca v gostilni g. Sela ob 3. uri popoldne poljudno predavanje o Zerkoveh v starodavnih časih. Govoril bo društveni tajnik dr. F. Kovačič.

m **Slov. kat. pol. društvo** za šentlenarski okraj priredi v nedeljo dne 15. t. m. politični shod pri Sv. Rupertu v Slov. gor. v stari šoli. Govori poslanec Roškar. Kmetje in pristaši Kmečke zveze, pridite v obilnem številu poslušati svojega državnega poslanca.

m **Pri Sv. Marjeti** ob Pesnici sta se dne 2. sušca poročila Konrad Maro, posestnik v Gačniku, župnija Jarenina, in Marija Bračko, posestnikova hči na Pesnici, občina Sv. Marjeta. Bilo srečno!

m **Slovaška Citalnica v Mariboru** priredi v nedeljo dne 15. t. m. v mariborskem „Narodnem domu“ veselo-igro ruskega pisatelja Gogola „Revizor“. Začetek ob osmih zvečer.

m **Ruski narodni pevski zbor Dimitrija Slavjanskega Agrejeva** nastopi v Mariboru dne 24. sušca. Kdor želi vabilo, naj se obrne na odbor „Slov. Citalnice“. Vstopnice se že prodajajo v tiskarni sv. Cirila in pri g. Burešu, urarju, Tegethofova cesta 33, kjer sta na ogled tudi sliki tega ogromnega pevskega zbora (45 pevcev in pet). m **Sv. Rupert** v Slov. gor. Naš g. župnik so darovali tukajšnjemu „Bratnemu društvu“ nad 30 lepih raznovrstnih knjig, zakar se jim v imenu odbora zahvaljuje — knjižničar.

m **Zahvala.** Vsem č. g. rodoljubom, ki so nam v naši zadevi šli tako prijateljski na roko, izrekamo tem potom našo najiskrenejšo zahvalo. Franc Ceti, Franjo Roškar, Jakob Vaki.

Ptujski okraj.

p **Sv. Urban** pri Ptuj. Na „Stajerčev“ dopis z dne 16. febr. 1908. št. 7, poslano od g. poštarja Mariniča, sledeče: Gospod poštar Marinič se hudoje, ker je „Slov. Gospodar“ že parkrat omenil našo vzorno pošto dostavljanje, in imenuje vse tiste, kateri so se kdaj brigali za redno pošto, zakotno band, katere skupno imenuje nesramne smrkavce. Tako poštar Marinič. Vprašanje pa je, ako je bilo v redu pri pošti, ker je vseh desetero občinskih predstojnikov prosilo za poštnega pota. Ali se spominjate besed tačasnega predstojnika Trnovskega vrha v gostilni Marinič, ko ste imeli z njimi sestaneč.

Gotovo morate uvideti, da se je moralo in se še bo moralo na naši pošti marsikaj spremeniti, vsaj ste ja sami pričali, koliko pritožb je k vam prišlo zavoljo nerednega dostavljanja, koliko pa še jih je, ki niso upali se pritožiti. Pa saj ni čuda, da je tak nered vladal, saj ste sami izjavili, da je privatna pismonoševka in dostavlja, če hoče in komur hoče, namreč kdor bolj plača. In ravno to so želeli vsi predstojniki, da bi bil zaprisežen pismonoša, to so želeli tudi drugi poštenci, kateri želijo, da bi bila pošta v prid cele fars in ne posameznih oseb. In te vi imenujete v „Stajercu“ zakotno bando in nesramne smrkavce! Nadalje, če stranki sami zatrdite, da je imela pismo na pošti, in stranka še zdaj čez leto dni ni dobila pisma od pismonoševke, in se kaj pritoži, potem po vašem mnenju mir kali. Ako dobi kodelec pismo, da bi moral biti 3. marca 1907 v Ljubljani na delu in on prejme pismo 4. aprila in če zopet kaj reče, je že pri zakotni bandi, kjer so nesramni smrkavci. Če dobi stranka pismo en teden po pogrebu, potem, ako se pritoži, že pošti postenje krade. Se marsikaj bi lahko pisali, ako hočete. Samo to vedite, da z dosedanjim dostavljanjem ni bil nihče oddaljenih od pošte zadovoljen, naj že bo te ali druge stranke. In kadar zopet pošljete dopis v „Stajercu“, ne pozabite povedati, kdo je ljudi hujškal, da ne bi bili za poštnega pota, češ, ako dobi mo pota, bomo pa imeli večjo dačo ali davek. Ali ima res davek in pošta kaj skupaj? Priprosti ljudje pravijo, da ne, ker ravno zdaj bodo stroški zmanjšani, ker poštnemu uradu ne bo treba mastno plačati, kakor dosedaj pismonoševki. Če je slednjič „Slovenski Gospodar“ poročal, da je šel neki gospod na „Stajercu“ shodu Linhartu na roko in predlagal g. Zampa za predsednika, ni to nobeno obiranje pošteni in pametnih oseb po časnikih; še hvaležen bi moral biti dopisniku, da širši svet izve, kaj in pa kakšni so urbanski „purgarji.“

p Grozne nesreče. Od Sv. Urbana nad Ptujem se nam javlja, da razsaja tukaj letošnjo spomlad splošna burja in vetrove, vsled katerega se je v občini Trnovski vrh prevrnil županski stolec in tamonjši župan je tako nesrečno padel z njega in se tako poškodoval, da morebiti celo svoje življenje ne bo več prišel do te časti. Pač pa ti svetujemo, dragi Jaka, da skličeš zopet enkrat svoj liberalni shod k „Colnarji“ in pokličeš gg. iz Središča, Celja in sploh vse tukajšnje liberalne učitelje in krmarje, morebiti bodo imeli ti-le gg. toliko moči in usmiljenja, da te vzdignejo zopet na županski prestol občine Trnovski vrh.

p Poročil se je dne 24. svečana gospod Franc Ravšl, ekonom iz Polenšaka z gospodično Jero Korada iz Kukave. Čestitamo!

p Rogaska Slatina. Oni dopisnik v zadnjem „Stajercu“ iz Rjovice pri Sotli mora biti strašanski „lačenpergar.“ Slišite, ljudje božji! Že polpeti mesec je minol od Smarnovega, in vedno se še debela sline cedijo po godu spoštovanega Simona Cvetko. In svojih slin si drugače ne more potolažiti, da zopet laže in zavija. Iz zanesljivega vira vemo, da je g. nadžupnik z g. kaplanom skupaj šel tje in nazaj, ne brigajoč se za drugo društvo. Kdor torej kaj slabega sumniči, je nesramen kozel, ki po nečistosti bolj smrdi ko kuga. Fej, nesramni „lačenpergar!“ — Nedavno piše „Stajercu“ o novi napredni posojilnici v Rogški Slatini. To je tu popolnoma neznan, pač pa že vemo za ravnateljstvo take morebitne napredne posojilnice: žnidar bi bil direktor, frizer kassir in brezposelni Oroslav Kušec pa tajnik, sami slavni politiki. Le napredno! Haj!

p Sv. Križ tik Slatine. O zadnjem obnem zboru katoliškega političnega društva za rogaški okraj dne 27. febr. še treba omeniti, da se je tudi enoglasno sprejela resolucija zoper odprtje srbske meje. Naši poslanci naj vse store, da se to prepreči; kdor bo za to glasoval, je velik sovražnik ubogega kmeta. — Na Jožefovo se bo pri nas nekaj znamenitega zgodilo. Č. g. župnik Gomilšek bo pri poznem sv. opraviu pridigoval o Marijini družbi za mladeniče, pri večernicah bo pa imel nauk za može in mladeniče ter bo mladeniče v Marijino družbo vspremjal. Naj jih prav mnogo vstopi pod zastavo Brezmadežne! Samotilec se nikar ne ustrašite! Z Bogom in Marijo za slovensko domovino!

p S. eta Marijeta na Dravskem polju. Veleblagorodni gospod dr. Pipenbacher je blagovolil naši mladini v svrhu izobrazbe darovati 40 K, za katero dobroto ljube se mu v imenu učee se mladine najiskrenejše zahvaljuje krajni šolski svet. Sv. Marijeta na Drav. polju, 25. febr. 1908. Jožef Gofčič, načelnik.

p Sv. Lovrenc na Drav. polju. Preč. gospod o. Janez Sterbak, minorit na Dunaju, je daroval našemu bralnemu društvu 20 K, za kar se mu odbor iskreno zahvaljuje.

Ljutomerski okraj.

1 Sv. Križ na Murskem polju. Kakor je svoj čas nekdo poročal v „Slov. Gospodarju“ o nameravani opekarski družbi pri Sv. Kv. Križu na Murskem polju, naj bode zdaj z nekim ponosom in zavestjo naznanjeno bralcem „Slov. Gospodarja“, da so ustanovitelji tega podjetja že kupili neko obstoječo opekarno z večjimi stroji in že nad enstotisoč komadov ožgane zidne opeke kakor tudi čez 30 tisoč strešne ožgane opeke, 23 oralo zemlje z dvema hišama z vsemi pritliklinami za ceno 61 tisoč kron. Ker se ta opekarna nahaja en četrt ure od železniške postaje, zato so ustanovitelji tega društva kupili kakih 200 metrov od križevskega kolodvora proti obci-

ni Ključarovi približno 9 oralo za novo opekarno primerne zemlje, kjer se bode po najnovejših modernih iznajdbah zidala nova, okrogla peč, v kateri se bode po načrtih g. Steinbrücka, inženirja v Gradcu, lahko izdelovalo in žgalo do 1 in pol milijona strešne opeke in približno do 80 tisoč zidne opeke. V ta namen so se združili dne 5. t. m. zbrali v gostilni Franca Jureš, kamor je prišel notar, da nam je napravil društveno pogodbo na podlagi postave z dne 6. marca 1906. Društvo se imenuje „Opekarna družba v Križevcih z omejeno zavezo“. V združenju je moč! Ta prislovica tudi tu velja. Marsikateri zavistnež je prerokoval med grajanjem pogin zasnovani ideji, danes pa mora osramočen spoznati, da se je motil. Ni lepo, ako se daje duška zavisti ter napoveduje pogin, še predno se je temelj položil. Umestno bi bilo, da bi se taka naprava, ki je združena z raznimi težkočami, katerih so si ustanovitelji v polni meri skusili, vsestransko podpirala, ker taka naprava je v korist obnemu blagostanju. V prvi vrsti gre hvala ustanoviteljem, tukajšnjim zavednim kmetom, kateri se pritiska nasprotnikov niso vstrašili, temveč so v družbi trdni ostali kot skala, in kateri so spoznali, da kmet ni samo za to, da bi oral, kopal in drva sekal, kakor so nam to nekateri gosposko oblečeni zavistneži predbacivali. Zareditega še zdaj nobenemu kmetu izmed nas ni in ne bode na misel prišlo, da bi oralo, motiko in sekuro v stran pustil in bi se hotel le samo s tem podjetjem obogatiti, temveč naš namen je bil, ustanoviti prvo slovensko podjetje tukaj na Murskem polju, kateremu se je dne 5. t. m. položila temeljna podlaga. V načelstvo so se izvolili: Ivan Pestek, Alojz Jureš in Marko Slavič; v nadzorstvo: g. dr. Grošman, Jožef Vogler, posestnik slatine v Petračih blizu Radince. Franc Markovič, Ivan Žnidar in Jakob Domajnko. Upati je, da je vodstvo v dobrih rokah. H koncu še to: Naj temu novoustanovljenemu podjetju da ljubi Bog svoj blagoslov, da bode srečno dospelo do zaželenega cilja, ker le takrat smemo pričakovati zaželenega vspeha.

1 Na plesu umrl. Iz Radgone se poroča: Pustni terek je napravila manjša družba iz Radgone izlet na bližnje Ogrsko. Kočijaš Sobjak iz Radgone je prišel v gostilno Vogler, kjer se je ravno plesalo. Tudi on je jel plesati. Kar naenkrat pa se je zgrudil. Zadel ga je srčna kap. Bil je še-le 27 let star ter zapuša vdovo s tremi nedoraslimi otroci.

1 Cerkevni tatovi. Cerkev sv. Petra v Gornji Radgoni so na pepelnico obiskali neznani uzmoviči. Siloma so odprli oba nabiralnika ter srečno odnesli vse, kar je bilo okroglega v njih. Tudi nabiralni pušici v žagradu niso prizanesli; ključavnico dol, denar pa v žep. Najbrž se si izbrali noč, da so tembolj nemoteni opravljali svoje opravilo. Sosedne župnije, pozor pred tatinsko svojatjo!

1 Sv. Peter pri Radgoni. Pri nas se bo obhajal sv. misijon od 15. do 25. marca. Vodili ga bodo č. gg. misijonarji iz Lipnice, oo. kapucini Leon Crček, Benedikt Čirič in Rudolf Marolt.

Slovenjgraški okraj.

s Smartin pri Slovenjgradcu. Resnica v oči bode! Zadnjikrat sem vam pisal, da so nam hoteli Tajmota vriniti za klerikalca, ki je strasten pristaš Narodne stranke, kar sem dokazal. Zakaj pa tajnik Jakec ni poslal popravka, ampak smeši v „Stajercu“ našo letno pobožnost kot komedijo in laže o misijonu in nekem kapucinu, katerega niti videli nismo, niti slišali, in čemu se masčuje nad č. g. nadžupnikom in jih otepta z nesnažno metlo? Če ni resnica, kar sem pisal, pa pošljite popravek. Jaz nisem napadal pošteni taranov, ampak liberalne rogovileže, kojih je komaj 20 v treh občinah naše župnije. Vsi drugi smo mirni in pošteni in spoštujemo svojega župnika, katerega vi črnite in vedno od začetka volilne borbe nesramno po vaših listih blatite, ker stojijo na strani Kmečke zveze. Boj ste vi začeli in mi se bomo branili.

s Saleska dolina. (Lažnjiva baharija.) „Donovina“ je prinesla dne 4. t. m. to-le: Za stavbo okrajne ceste St. Andraž-Polzela je dovolil štajerski deželni odbor vsled posredovanja državnega poslanca g. Vinka Ježovnika, prispevati 50% s pristavkom, da morata okrajna zastopa šoštanski in vranski po zgradbi to cesto vzdrževati. — Kolikor nam je pa iz zanesljivega vira znano, predložiti je res moral Ježovnik to prošnjo deželnemu odboru kot okrajni načelnik, ker za vsako tako novo cesto dovoli deželni odbor prispevek. Dotična prošnja je tudi že od 26. avgusta 1907 ležala v Gradcu, ne da bi se bil Ježovnik brigal za njeno rešitev. Se-le pred štirimi tedni je neki gospod Ivan prijel okrajnega tajnika zaradi razpisa plenarne seje, na to se je pa isti na predloženi akt zgovarjal, češ, da prej ni mogče seje razpisati in je res tudi iz svojega registra spisek prinesel, da je dotični akt za cestno podporo že 22. septembra 1907 deželnemu odboru predložil, kateri pa ga še ni rešil. Že pri tem poročilu se je okrajni tajnik zmotil, kajti prošnja je bila že 26. avgusta 1907 v Gradcu, torej je že dalje kot pol leta tam ležala. Gospod načelnik Ježovnik se ni zmenil za njo in najhitreje misli, da že mora tako biti, ker vsaka dobra stvar dolgo potrebuje rešitve. Gospod tajnik jo je tudi moral takoj v žep vtakniti. Kakor gospod, tako pisar. — Torej da laž in baharijo „Domovine“ dokažem, moram vam povedati, da se je Ivan takoj na g. deželnega odbornika Robiča obr-

nil, od katerega je tudi zgornje podatke dobil in da mu je g. Robič obljubil dotični subvencijski ekv v kratkem spraviti k rešitvi in ga podpirati! Sodi toraj ljubi kmet, kdo je za Tebe govoril!

s St. H. pri Velenju. V ponedeljek 9. t. m. smo imeli pri nas občinsko volitev. Že celo leto naprej so govorili liberalci oziroma tisti, kateri so se vsedli presladkim besedam Ježovnikovim na limanice, kako bodo prevrgli občinski odbor. Zavedni može so se smejali in bili tihi. Na dan volitve je res prišla večina Kavčanov, pa kaj je bilo?! Smejali smo se jim, ker najhitrejši jih je v zadnjem trenutku zapustil vodja, kajti volili so eden kakor drugi sosed sosedu; to je bilo v tretjem razredu in vsi skup so za tisti okraj izvolili komaj enega odbornika. Neki moč, kateri se je prej najbolj repenčil, je dobil en cel glas. Tisti pa, kateri je prej mislil na županov stolec, še glasa dobil ni in se še volitve sam vdeležil ni; pač pa je prišel proti večeru že od vinskega duha razsvetljen v gostilno ter enega volilca zmiral, da so v komisiji pod klobukom igrali. Sveta jeza čez to, da ni bil voljen, ga je tako daleč privedla, da je ob mizo vdaril in se pridušil, da prihodnje bo drugače. Če moč res misli, da bo s tako izobrazbo prišel na županov stol, se pač daleč moti, posebno ker je še veliko bolj zmognih močev. Upamo pa, da se bo do te dobe spametoval; oba bode pa avidla, kako sta prikljubljena pri sosedih. V vseh treh razredih so prejšnji odborniki izvoljeni in le v vsakem razredu se je vsled smrti oziroma lastnem odreku odbornika izvolil po eden novi, med temi gospod nadučitelj Alojz Jankovič. V 3. razredu so mislili Nebodigatreba izvoliti, pa čeravno je orjaški moč, padel je. Vsmilili so se ga potem v 2. razredu, da je zopet zlezel v odbor; pa povem vam, cenjeni odborniki, da če ta moč Stajercijano ne opusti lista „Stajercu“, potem veste, kako izdajico imate v svoji sredini.

Konjiški okraj.

k Kat. pol. društvo za konjiški okraj ima v nedeljo dne 22. marca ob 3. uri popoldne svoj letni občni zbor. Kmetje, udeležite se v obilnem številu.

k Iz Konjic. „Narodni List“, oziroma njegov pristaš, najemnik Goliškega grada, svari gospodarje pred nakupovanjem Willkomm-ovsa, češ, da na tem posestvu ni nobenega oskrbnitstva, niti opravnika in iz tega sklepa, da leži celo veleposestvo v pušči zanemarjeno. Vsi kmetovalci, ki to posestvo dobro poznajo, vemo, da je tako dobro obdelano, kakor le malo katero in če g. Hertl po vzgledu mnogih čeških knezov in grofov sam svoje zemljišče vodi, je pač gospod in oskrbnik ob enem, ker kmetija ne ne-se toliko dohodkov, da bi mogli gospodarji, kakor mestni župani, imeti dobro plačanih oskrbnikov ali direktorjev. Znano je tudi, da v letih, kadar je krma jako draga, kakor 1907, mnogi kmetovalci več živine poprodajo, ker vejo, da se za krmo več dobi, kakor se pri živini priredi. Ni res, da se na tem posestvu samo oves seje, kakor tudi ne, da se trava in seno vse proda, ker bi se potem niti ena kravica ne mogla rediti. Pri večjih posestvih se gotovo večkrat pripeti, da gospodarji za domačo setev od drugod naročijo dobrega semena, da ga potem s svojim vred drugam prodajo, če jim ga kaj ostane. To ni sleparija. Izbornost ovsa potrjujejo razne pohvale iz štajerske in tudi koroške dežele. Trn v peti je pač Narodni stranki g. Hertl, ki je vrl katoliški moč, Slovan iz Moravske, ki je vsikdar pristaš Kmečke stranke. Mi vemo, da so „Narodni List“, njegovi čitatelji in dopisuni, ki narodno edinost na štajerskem rušijo, grobokopi naše lepe domovine in mi jih ne smatramo vrednih uvaževanja.

k Konjiška posojilnica. Dne 7. marca je imela konjiška posojilnica svoj letni občni zbor, ki je bil to pot zanimiv in nam je marsikaj razkril. Konjiška liberalna gospoda, ki ima že več let ta zavod popolnoma v svojih rokah in je znala vsak ji neljub vpliv spretno odstraniti, že davno ve, da smo kmetje nezadovoljni, ker se pri razdelitvi podpor običajno ozira na vse mogoče brezpomembne namene (menda se ne motimo, če rečemo, da se je dalo podporo celo za čitalniške veselice in zabave), le ne v kmečke gospodarske koristi, ker je pri hirajoči celjski Zvezi ter ji še za to veliko plača, ker je nekaterim dolžnikom povišala stroške od 5% na 6%. Za zadnji občni zbor se tudi niso čutili nič kaj varne. Slutili so nevarnost, a znali so si pomagati. Meseca decembra m. l. so si nabrali mladih in starih liberalcev, vzlasti med tržani in med učitelji od blizu in daleč jih tako obsipali z žleži, da jih imajo kar po deset. Tako so postali nepremagljivi. S to novo kompanijo, v kateri se nahajajo: mladi Ogorevc, dr. Prus, penzionist Hofer iz Grada, geometer Verbič, mladi Pospišil, Hinko Dobnik in cela vrsta učiteljev od blizu in daleč, so se srečno rešili. Naši liberalci pač znajo! Može, ki so pomagali posojilnico ustanoviti, ki so ob njenem početku delali brez plačila, kmetje, ki so znašali posojilnici dobiček, naj molčijo in mirujejo, govoriti pa naj imajo pri posojilnici ljudje, ki so brez drugih zaslug, nego da so v Konjicah ali v konjiškem okraju stanujoči liberalci. Na obnem zboru je seveda obveljalo le to, kar so rekli liberalni gospodarji posojilnice. Zelje kmečkih deležnikov so odločno odbili, podpore v kmetijske namene odrekli, za zgradbo nove slovenske šole so dovolili celih 100 kron. blagovpljno pa so se spomnili čitaln-

ce, sokolov, najliberalnejših dijaških društev i. t. d. Volitev načelnika je kajpada izpadla tudi po njihovih mislih. Potrđili so soglasno stari odbor. Po takem bo šla stvar to leto tako-le: Ravnatelj Šepić ostane kar je bil doslej, dr. Rudolf bo še z naprej vlekli od posojilnice tisočake za advokatsko pomoč, g. Ogorce, Clarici in Režabek bodo mešali liberalni lim; mladi Ogorce, dr. Prus, mladi Pospisil, Verbič, uradnik Kramer, razni učitelji itd. pa bodo držali liberalno šajtergo, da se ne prekucne; edini kmet, ki so ga še pustili blizu, pa lahko pregleduje liberalno gospodstvo če hoče. Tudi mi si bomo še večkrat ogledali naše liberalce, te ljube kmečke prijatelje in njih „delo za narod“.

k Iz konjiškega okraja. Dne 8. marca se je vršil v Konjiškivasi v gostilni gospoda Pozeba zaupni sitod, katerega se je udeležilo nad 60 vrlih kmetov in mladeničev. Navzoči so pokazali, da se še zanimajo za pravo stvar, da še ni vse pod komando „Narodne stranke“, katera se hvali, da gre že polovica sveta za njo. V krasnih in prepričevalnih besedah so nam domači gospod kaplan razložili, kako bi mi po raznih zadrugah prišli do moči, potem kako bi morali ob vsakih volitvah biti, kakor je zmiraj na kmetiji delo, tako je tudi na političnem polju treba zmiraj delati. Oglasil se je tudi k besedi odbornik K. Z. Janez Rudolf ter poročal, kako so pustili nas kmete na cedilu naši liberalci, ki imajo konjiško posojilnico v rokah. Od čistega dobička 4000 K, katerega so večinoma znošili sami kmetje, so komaj dobili kmetje za šolo 100 kron! To so prijatelji, ti bodo rešili kmeta! Za danes dovolj, se še bomo že kaj več pogovorili.

Kmet iz Konjiškivasi.

k Prihova. Pretečen teden so se pri kmetu Robarju vnele saje v dimnik. Junaška domača deklica Jozeta Detiček pograbi skal vode in jo nese na visoko streho, ter pogasi bruhaajoči ogenj, in tako zavrabi večjo nesrečo, kajti pri požaru bi bila v nevarnosti cela vas.

k Zreče. Tukajšnja „Hranilnica in posojilnica“ začela je poslovanje dne 30. junija 1907. Do dne 29. februarja letos je imela 23.144 K 66 v prejemkov in 22.880 K 68 v izdatkov, torej za 46.025 K 28 v prometa. To se je opravilo v 35 uradnih dnevih, in tak pride po 1.315 K prometa povprek za vsaki uradni dan.

Celjski okraj.

c Celje. Na ulici je padel dne 6. t. m. mrtev na tla 29letni delavec v cinkarni Franc Klinc. Zadel ga je srčna kap. — Dekla dr. Stikerja, 15-letna Marija Leskovšek, je polila drva v štedilniku s petrolejem, da bi rajše gorele. Steklenica pa se ji v roki razpoči in ji vname obleko. Na njeno kričanje so prileteli ljudje in pogasili gorečo obleko. Revico so odpeljali v bolnišnico, a je malo upanja, da bi ozdravela. — Konkurz je napovedal trgovec Corbek.

c Nagla smrt v Celju. V Celju v zadnjem času nagla smrt hudo razsaja. Neki delavec iz cinkarne, ki je bil bolan, je toliko ozdravel, da je mislil iti zopet delat. Prej pa je šel iskat zdravnika, da mu potrđi, da je sposoben za delo. Na potu k zdravniku pa se uboječ zgrudi mrtev na tla na glavnem trgu. — V hiši Teppejevi je umrla neka Reiner. Ko jo hoče gospa Tepper obiskati, zadene gospo Tepper samo mrtvoud. — Dr. Jan Vučinič, ki je sicer deli časa bolehal, je še zadnjo soboto predpoldne drugim kot zdravnik zapisoval zdravlja, zvečer pa je bil že sam mrtvi. V deželni bolnišnici umirajo bolniki zaporedoma, tako da skoraj ni dneva brez pogreba.

c Savinska dolina. Medtem, ko so nekateri žalski liberalci napadali dr. Korošca, da je poljedelsko ministrstvo priobčilo netočno statistiko o hmelju, katero je on porabil, istočasno se je hmeljarsko društvo samo obračalo na Dunaj za podatke. Ti ljudje toraj sami niso imeli zanesljivih podatkov, sami so prosili za nje pri centralnih uradih, a vkljub temu so udrihali krepko po dr. Korošcu, češ, saj nima točnih podatkov o hmelju. To svoje ravnanje so razkrinkali namreč sedaj sami v „Domovini“. Le o tem se molčijo, zakaj je hmelj imel lani tako nizko ceno, čeprav je nas hmeljarje že zastopal Roblek in ne več dr. Korošec. Roblek je po Kušecu dal kupovati hmelj po dolini za najnižjo ceno!

c Shod S. K. Z. v Braslovčah dne 8. t. m. je uspel izvrstno. Udeležencev je bilo okoli 300. Govorila sta g. poslanec Terjav ter g. Potnik.

c Shod S. K. Z. v Pirešici dne 8. t. m. je bil jako zanimiv. Govorili in zborovali so sami domačini in razmotrivali svoje kmečke težnje.

c Dobrna. Bralno društvo je imelo v nedeljo 8. sušca dobro obiskan občni zbor. Poročila odbora so bila jasna slika neumornega in vspešnega delovanja društva v l. 1907. Tudi blagajniško stanje je povoljno, čeprav žrtvuje društvo veliko svoto za knjige in časnike. G. župnik Fr. Kukovič je govoril zanimivo in poudaril o raznih gospodarskih vprašanjih. Slišali smo tudi pevski zbor mladeniške zveze, ki nam je zapel par lepih pesmi. Voljen je zopet prejšnji odbor. Kakor je videti, stoji bralno društvo s svojimi 108 udeleženci, čeravno ima prestati marsikateri vihar. Nekdo je vprašal kako je to, da Stajercijanci niso prišli poslušati, saj je bilo vendar naznanjeno gospodarsko predavanje. Dobil

je kratek odgovor, ki se je glasil: Ker se ni točila nobena pijača. Sedaj razumemo!

c Dobrnski občinski sluga je oklicaval na javnem trgu, da se bo 14. sušca po dražbi prodalo nekaj blaga v štacuni hš. štev. 19 na Dobrni. Oj, tam ni druge štacune, kakor znanega Avgusta Hazenpihla, načelnika Südmarmine podružnice za Dobrno-Vojnik-Vitanje. Ljudje božji, pridite kupovat! Südmarmka, kje si?

c Iz Mozirja. Nepričakovano naglo smo dobili sodnijo za trg Mozirje. Dne 7. t. m. je namreč vodja tukajšnje c. kr. pol. ekspoziture obsodil na tukajšnji ekspozituri neko deklino radi razžaljenja časti na 24 ur zapora ali 10 kron kazni. A čuditi se le moramo, ker se nismo slišali, da bi komisar na pol. ekspozituri sodil radi razžaljenja časti. Deklina se je izjavila, da gre rade volje v kajho, raje nego da bi kaj preklicala. Morda še o tem kaj spregovorimo!

c Iz Mozirja. Dne 20. februarja je prinesel „Narodni List“ dopis iz Mozirja, v katerem se zaletava v podpredsednika kmetijske podružnice, da se on ne zanima, za kmetijsko podružnico, in da je neumevno, kako smo mogli človeka, kateri k družbenim zborovanjem itak ne prihaja, izvoliti v družbeni odbor. S tem pa ne zbada samo podnačelnika, ampak vse kmete, ude kmet. podružnice. Ta dopisun „Nar. Lista“ je gotovo kak plesnjiv liberalček iz Mozirja, kateri hoče delati razpor v našem društvu. Mi kmetje pa povemo temu liberalčku tiho na uho, da je bil naš podnačelnik enoglasno izvoljen, ja slišal se je tudi glas iz kmečkih ust, boljsega bi ne mogli dobiti. Na to smo našo zalogo umetnih gnojil izročili našemu podpredsedniku, kateri je to težavno nalogo rade volje prevzel. Kje pa si bil ti prismuknjeni liberalček, ko se je volil odbor? Mi te nismo videli, in sedaj hočeš sejati in delati prepir v našem društvu? Mi kmetje ti povemo, ako sam nočeš večleti, da je bil naš podnačelnik že štirikrat pri zborovanju navzoč, dvakrat pri Sv. Mihelu, dvakrat v Mozirju, in sel je tudi k zborovanju na Rečico. Dobili pa smo tudi dva vagona umetnih gnojil, trudil se je naš podnačelnik poldrug dan ob deževnem vremenu, da je dobil vozniške in ob pravem času izpraznil vagona, sicer bi imela podružnica veliko stroškov. Toraj dragi kmetje, presodimo mi sami, kdo ima večjo zaslugo pri našem društvu, naš podnačelnik Ivan Cesar, kateri žrtvuje veliko truda za blagor društva, ali gajusni liberalček, kateri v svojem umazanem „Narodnem Listu“ napada iz njim vse volilce. Uganka je lahka, zapomnimo pa si vsi kmetje kmet. podružnice, da kdor nas v „Narodnem Listu“ napada, ni naš prijatelj, in da se v bodoče ne bomo dali komandirati od par mozirskih liberalcev, ter ostanemo enega duha, enega srca, potem pa — liberalna zgaga hopsasa. Več kmetov.

c Gornjigrad. Zadnji čas se je tukaj ustanočila pašniška zadruga. Liberalna zadruga je pa prenehala, ker ni imela nič pašnikov. Zato je v liberalnem taboru velika jeza. Se bolj se jezijo na kmečko hranilnico in posojilnico, ki je pred kratkim začela uradovati. Liberalci ji v vseh mogočih vižah napovedujejo smrt, a ima vendar do njih samih veliko moč. Komaj se je rodila, že je pri liberalni posojilnici se začelo predrugečevati deloma v silnih izbruhih, deloma tiho in mirno. Velika prememba je v tem, da bo ta liberalni zavod odslej delal le z 1% dobičkom, poprej 1% ali 2%. Zvišali so namreč obrestno mero za vloge na 5%, posojila pa hočejo dati po 6%. Zdej so mislili, mora kmečka hranilnica za njimi capljati. Ali ta ni hotela tega nka sprejeti in je sklenila vloge obrestovati po 4% posojila pa dajati po 5%, ker so tisti, ki posojila potrebujejo, najbolj potrebni pomoči. Zato pri liberalcih huda nevolja. Naenkrat so začeli oznanjevati, da kmečka hranilnica in posojilnica kmetom dela veliko škodo. Zato bo dobro, da si te kmetoljube nekoliko pogledamo pri električni luči. Prav lepo nam sveti računski zaključek liberalne posojilnice v Gornjemgradu za leto 1906, okoli katerega zavoda se zbira vsa naša liberalna moč. V tem računu predvsem stoji, da so posestva in hiše vredni 88.656 K 51 v, pravzaprav hiša, ker vse drugo kar je zraven ni posebne vrednosti. Je draga palača. Če bi bila na prodaj, ali bi zadela 30.000 K? Najemnina znaša 1157 K 36 v, davki pa 269 K 45 v. Torej znaša čisti dohodek od tega imetja 887 K 91 v ali 1'0015%. Kmečki denar je zelo plodonosno naložen! Račun denarnega prometa skazuje med upravnimi stroški: plače 1240 K. Nekoliko nižje stoji: nagrade: 1220 kron. Poraba čistega dobička zopet izkaže nagrade 1535 K. Ta denar, ki znaša skupaj 3995 K, se seveda ni razdelil med kmete. Znano je, da imajo udje načelnstva po največ deležev, katerim je od čistega dobička pripadalo po 6% in 4'5%. Tukaj so seveda samo kmetje imeli dobiček. Pri kmečki hranilnici in posojilnici načelnstvo ne bo prejelo nikakih nagrad, temveč bo uradovale celo zastopji. Ta zavod ima namen, da potrebnim in vrednim kmetom preskrbi posojil s kolikor mogoče nizkimi obrestmi. Prevzame tudi dolgove pri drugih posojilnicah. Kmetje se tega novega zavoda z veseljem oklepajo, kar kaže to, da je bilo v riveh prvih uradnih urah že za 170.000 K prometa. Upati je, da bodo mnogi pristopili kot združniki tembolj, ker so deleži nizki, po 4 K. Kakor se vidi, vse govorjenje nasprotnikov novemu denarnemu zavodu nič ne škoduje, temveč je prav dobra agitacija zanj. Zato le naprej tako. Kmetje se združujejo vedno bolj, in vedno bolj se zavedajo svoje

moči. Dobra stvar gre svojo pot naprej in če bi se tudi grozilo s kamenjem. Duhovi se ločijo in vedno bolj se izpolnjuje geslo: Svoji k svojim. J. B.

c St. Jurij ob juž. žel. Zadnjo soboto dne 7. marca je g. Vlad. Pušenjak imel tukaj gospodarsko predavanje o mlekarstvu. Ob tej priliki se je ustanovila mlekarska zadruga s sedežem v St. Juriju. V načelnstvo so izvoljeni sami najboljši posestniki gospodarji, načelnikom g. Val. Mikuš, župnik v St. Juriju. Mlekarna začne v kratkem delovati. Pravila so že vložena pri c. kr. okrožni sodnji za vpis v zadržni register.

c C. kr. kmetijska podružnica v St. Juriju ob juž. žel. Preteklo leto se je v „Narodnem Listu“ bralo, da so hoteli „klerikalci“ dobiti podružnico v svoje roke, a se jim ni posrečila nakana, in da je ostala podružnica v rokah pristašev Narodne stranke. S tem je hotel tudi dopisnik namigniti, da je podružnica liberalna. Od tega časa naprej smo začeli zasledovati delo podružnice. Danes samo nekaj, prihodnjič enkrat pa bomo naprej popisovali delo podružnice in dobre in slabe strani iste. V začetku je podružnica svoja naznanila in vesti razglasila v „Gosp. Glas.“, „Slov. Gosp.“ in „Nar. Listu“, kar je bilo edino pravo, ker podružnica ne sme biti politična. A pozneje sta prinašala vesti podružnice samo „Gosp. Glasnik“ in „Narodni List“, a v „Slov. Gospodarju“ ni bilo nobene vesti podružnice več. Če se razglašajo vesti nepolitične podružnice v političnem listu ene stranke, se mora potem tudi razglasiti to v drugih političnih listih. Zakaj ni hotela podružnica razglašati več svojih vesti v „Slov. Gospodarju“ mi ni znano, pač pa kaže to, da prezirajo pri podružnici „Slov. Gospodarja“ in z njim vse tiste, ki berejo „Slov. Gosp.“ Ali ni to krivica, da se razglašajo vesti podružnice v „Narodnem Listu“, katerega niti polovico toliko ne prihaja kakor „Slov. Gospodarja.“ Ni čuda tedaj, da podružnica hira, in kmetje nimajo zaupanja v njo, ker je bolj nagnjena na liberalno stran.

c „Stajercjevi“ kmetijski shod na Mestinjju se je zadnjo nedeljo prav slabo obnesel. Zbralo se je pri cigarni vrtu nad 300 ljudi, med temi dve tretjini pristašev S. K. Z. Gostilniški prostori so bili kmalu napolnjeni od samih naših pristašev, tako da Stajercijancem ni drugače kazalo kot zborovati na prostem. S kravje galerije na Smelovem hlevu pozdravi urednik Linhart svoje prijatelje, med temi župana iz Žusma, moža, ki sedaj ni več župan. Naši zahtevajo volitev predsedstva, Linhart pa izjavi, da bo sam predsedoval v imenu „Napredne zveze“. Na kravji galeriji smo zapazili šmarskega Deža, Vraga, Drobneja, mestinskega Corbeka in druge „Stajercjeve“ pristaše. Prvi govori šentpeterski propadli kandidat Drogenig o krivični razdelitvi državne podpore ter napada župane in žandarje. Novega nič ni povedal; to pa itak vsi vemo, da so največ krivi nepravilne razdelitve žandarji. Govor so sicer zborovalci mirno poslušali, a ga nihče ni odobral. Kot drugi govornik nastopi urednik „Stajerca“, Linhart, ki je bil prej socijalni demokrat, pa so ga ti izključili iz svoje srede, na kar ga je pobral ptujski Ornič za urednika. Govoril je za popolno ločitev od Ogrske in obsoja sklenjeno nagodbo, za katero je glasoval tudi kaplan Korošec. V tem hipu zagrmel med zborovalci „Živio Korošec!“ in vsled dolgotrajnega živoklicanja Linhart kar obledi na kravji galeriji in opusti vse nadaljne napade. Govori še dalje o zaprtju mej, pa mira več ni bilo. Vsi „Stajercjevi“ generali so vedno prosili za mir in so postali naenkrat čisto ponižni, ko so videli toliko množico naših pristašev. Potem še nekaj pravi šmarski Drobne. Oglasi se za besedo izmed naših Stoklas: kar pa je začelo divje vpiti par Stajercijancev; ni prišel do govorjenja. Nastal je splošen nemir, tako da tudi nobeden Stajercijanec ni mogel več govoriti in se je zborovanje klaverno končalo. Stajercijanci so se mislili silno šopiriti, pa navzočnost toliko naših jim je čisto sapo zaprla. Njih prazno govorjenje je ostalo brez vsakega vtisa. „To smo že davno slišali!“ je čestokrat bilo slišati iz naših vrst. „No, danes pa smo prazno slamo mlatili!“ so priznali tudi nasprotniki. Le izredni pohlevnosti pristašev „Slovenske kmečke zveze“ se imajo nasprotniki zahvaliti, da so sploh mogli nastopiti. To pa tudi zadnjikrat: Drugo pot se ne bodo več drznili v našo sredo. Pri nas ni mesta za neumestne šale ptujskih odpadnikov. Časi so minili, da bi se naši ljudje pustili voditi od ljudi, ki so pristaši Nemcev in sovražniki cerkve in vsega, kar je slovensko. To sta pokazala tudi Linhart in Drogenig. Med seboj sta govorila le nemško. Med živžganjem naših sta se odpeljala ta dva narodna odpadnika, katera iz srca privoščimo Ptujčanom, ki zbiraajo povsod odpadnike. Vsa čast pristašem S. K. Z., ki so v tolikem številu nenadoma pritekli skupaj in onemogločili vsak uspeh nasprotnikov. Živela kmečka zveza! Ta klic je mogočno odmeval na zboru nasprotnikov in še bo odslej mogočnejše.

c Umrl je preč. mesec pri Sv. Rupertu nad Laškim M. (Sivka, posestnik, skoz 40 let; naročnik „Slov. Gosp.“ Bil je rajni dober gospodar in skrben oče šesterih otrok, katere je kot vneta katoličane in Slovence odgojil. Dve vzorni hčerki sta se takoj po očetovi smrti podale v samostan čč. šolskih sester. Bil je tudi neustrašen sobojevnik Kmečke zveze. Bodi mu zemljica lahka!

c Marija Reka. Dne 3. marca je umrl tukaj posestnik Franc Lobnikar. N. v. m. p.!

Kostrivnica. V vseh sosednih župnijah so dobili kmetje podporo zaradi poškodovanja po tobi, le v naši občini nič. Razlog je ta, ker se je naš župan premalo potegnil za svojo občino. Župan je liberal, skrbimo, da bo na njegovo mesto prišel mož, ki bo imel tudi srce za ljudstvo. Naše ljudstvo je sedaj zelo hudo nad liberalnim županom.

Prešov. Ilica požarna bramba na Pozei ima v nedeljo, dne 15. marca svoj redni občni zbor ob 3. uri popoldne v občinski pisarni z navadnim vspešnim, volitev novega načelnstva in odbora. K obliži udeležbi uljudno vabi odbor.

Brežiški okraj.

b Se enkrat volitve v okrajni zastop brežiški. Liberalci tudi v tej zadevi po stari navadi zavijajo. Pravijo, da je dr. Benkovič neresnico pisal nekemu veleposestniku rekoč, da pred volilnim shodom z nikomur ni govoril in da ni bil na volilnem shodu. Poslanec dr. Benkovič ni bil na volilnem shodu niti ene sekunde; pristna liberalna laž je, trditi nasprotno! Tudi ni z nobenim volilcem pred volilnim shodom govoril o volitvah ali jih celo hujskal, naj se ne držijo kompromisa; saj je že preje, pet ali šest najbolj uplivnih pristašev celo pismeno pozval, da se drže kompromisa; o volitvah pa ni z nikomur govoril, pač pa na potu iz svojega stanovanja mimogrede pozdravil par volilcev, med temi tudi g. Zevnika, kandidata liberalne stranke. Dostavimo samo: Fej, liberalnim tatovom časti in obrekovalcem! Ali se jih „narodna“ stranka ne sramuje?

b Brežice. Mesto posojilniškega tajnika razpisuje posojilnica v Brežicah; letna plača znaša 2000 kron; prošnje je vložiti do 20. t. m. — K nemčur-skim trgovcem zopet zahajajo nekateri naši somišljeniki. Svoji k svojim! bodi vaše geslo; ne omadežujte slovenske zastave kmečke zveze. — Pristopnice za „prometno zvezo“ naj se pošiljajo naravnost centrali na Dunaj.

b Zopet brežiška policija. Dne 9. t. m. se je vršila v Celju pred okrožnim sodiščem razprava proti fantom Janezu Ogorevcu, Janezu Urek in Alojziju Ogorevcu iz Globokega ter brivcu Josipu Holy iz Brežic radi hudodelstva po par. 81. k. z. (javno nasilstvo), češ, da so se dne 28. nov. m. l. v Brežicah dejansko s silo zoperstavili policaji Žerjavu s tem, da se je Janez Ogorevc branil aretacije, da sta druga dva fanta policaja vlekla od aretirane in da je Holy ta dva nahujskal; Janez Ogorevc je bil tudi obtožen radi nevarne grožnje, češ, da je neki pri-či grozil s silo, če bo čezan govorila. Bilo je zasli-šanih 23 prič. Sodišče je verjelo par pričam, ki so za obtožence neugodno izpovedale, in je obsodilo ob-tožence tri kmečke fante na 6, 3, oziroma 2 meseca ječe. Holy je bil oproščen, tudi Janez Ogorevc je bil oproščen od obtožbe radi nevarne grožnje. Vlo-žila se je pritožba na najvišje sodišče. Zagovarjala sta obtožence dr. Benkovič in dr. Božič. Pri priliki, ki je predmet obtožbe, je Žerjav z golo sabljo v pr-sa sunil Janeza Urek, četudi bi po izpovedbah večih prič za to ne bilo nikake sile. Zadevo preiskuje vsled interpelacije poslanca dr. Benkoviča namest-ništvo v Gradcu. Značilno je, da je neka priča iz Bre-žic, ki je na vsak način hotela potlačiti obtožence, in si pri tem več stvari kar na lepem izmislila, v preiskavi radi krivega pričevanja! Zahvali naj se onim Brežičanom, ki opirajo brežiško policijo kot za-morca; on je žrtve brezvestne gonje brežiških nem-čurjev, ki hočejo resnico z lažmi prikriti. Državni pravdnik je imel pri razpravi drznost trditi, da so obtoženci žrtve brezvestne gonje zoper brežiško po-ljo! Ta pa je malo predebela za vsakogar, kdor pozna le malo razmere v Brežicah. Seveda mu dr. Benkovič ni dolžan ostal odgovora. O izidu zadeve bomo že poročali.

b V Kozjem je bila že več dni razobešana be-la zastava pri okrajnem sodišču, znamenje, da ni nebenega jetnika v kajhi.

Književnost.

§ „Slovenska dijaška zveza“ je založila dvoje vrst ličnih razglednic, ki jih je izdelal mlad umet-nik-dijak. Razglednice so izšle ravno, in je čisti prebitke namenjen za ustanovitev in vzdrževanje ljudskih knjižnic ob slovenski jezikovni meji. Tako upamo, da bo rado segalo po njih slovensko občin-stvo, posebno naša inteligenca. Razglednice se naro-čajo pri predsedniku S. D. Z. Jur. Ivo Česniku; Gradec, Schillerstraße 45, I.

Drobtinice.

Svarilo izseljencem. Novejši čas so začeli razni agentje, zlasti v južnih krajih Avstrije izsel-nikom v Ameriko prigovarjati, naj se obenem pri na-kupu voznih listov, tudi zavarujejo za slučaj, da jih ameriška izselniška oblastva zavrnejo in jim ne puste stopiti na suho. Pred takim zavarovanjem se izseljenci iz več razlogov resno svarijo. Kajti kaj lahko se zgodi, da smatrajo izselniške oblasti tako zavarovanje za nekako nedopustno spodbujanje za izseljevanje in da izseljence ravno radi tega zavr-nejo, ker so zavarovani. Vpoštevati se mora tudi to, da nima nobena zavarovalnica, bodisi domača ali tu-ja, pravice, sklepati taka zavarovanja. Postopanje

dotočnih agentov je torej kaznjivo in protizakonito, izseljenci pa nimajo nikake sigurnosti, da so res za-varovani. Večinoma so taka zavarovanja navidezna in nimajo drugega namena, kot da agent iz izselni-ka izvabi poleg voznine še zavarovalniški znesek, kateri je vedno precej visok.

d Najboljši nasvet. Pred nekim ameriškim so-diščem je stal pred kratkim nek mož, ki je bil ob-sojen tatvine. Ker ni imel nobenega zagovornika, je prosil predsednik sodišča enega izmed odvetnikov, ki so bili slučajno v dvorani, naj se z obtoženim ne-kaj časa posvetuje in potem prevzame zagovorništvo. Oba moža zapustita sodno dvorano. Čez dvajset minut pride odvetnik nazaj, pa brez obtoženca. „No“, ga prša predsednik, „kje pa imate obtoženca?“ „Ušel je“, glasil se je odgovor. „Naročili ste mi, naj mu dam za njegov slučaj najboljši nasvet. Ker pa mi je obstal, da je kriv, sem prišel do prepričan-ja, da je za njega najbolje, ako pobere svoja šila in kopta. To sem mu tudi nasvetoval, in on se je ta-koj poslužil mojega nasveta“. Pravijo, da so sodni-ki napravili zelo čudne obraze, ko so to slišali.

d Vesten hlapec. Nek čudak si je vedno zbi-ral služabnike. Nobeden mu ni bil po volji. Ko vzame zopet novega hlapca v službo, ga pozove k sebi in mu reče: „Poslušaj, jaz nisem slab človek, samo na kratko ukazujem, zato je treba le, da razumeš moje misli. Tako na primer, ako rečem „Prinesi mi britev, da se bom obrijl, mi moraš prinesiti tudi gor-ke vode, milo, brisalko, kratko rečeno vse, kar je potrebno. Enako mora biti pri vsaki stvari“. Vse je šlo gladko nekaj časa. Nekega dne pa zbolí gospod in pošlje po zdravnika. Hlapec odide. Se-le čez par ur se vrne domov. „Hvala Bogu, da si že vendar enkrat tu“, mu reče gospodar. „Oprostite, milostivi gospod. Sel sem po zdravnika, po notarja za opo-roko, po duhovnika, ako se želite izpovedati in k mizarju po krsto, če umrete“. Hlapec se je ravnal natanko po gospodarjevem navodilu.

d Posledica kratkovidnosti. Neki nadzornik na Nizozemskem je prejel sledeče pismo: „V odgovor na Vaše pismo, v katerem me pozivljate, naj svojo hčer nemudoma pošljem v šolo, Vam naznanim, da bo moja hči po preteku enega tedna stopila v zakonski stan; njen bodoči soprog odločno nasprotuje, da bi šla še enkrat v šolo, ker govori brez pogrška ho-landsko, nemško, francosko in angleško in je tudi muzikalično naobražena. V gospodinjstvu je tudi iz-vrstno poučena. Tudi jaz kot oče protestiram, da bi hči še obiskovala šolo, čeprav zna že sama sa-mostojno misliti, ker ona je že davno polnoletna in je nastopila že trideseto leto svoje starosti.“ Ta ču-den slučaj je povzročil kratkovidni občinski tajnik, ki je bral rojstno leto omenjene hčere 1897 namesto 1877.

d V zadregi. Profesorja Jazbec in Vrabec sta potovala po železnici v B. Njim nasproti je sedela žena, ki je kmalu začela govoriti s profesorjem Jazbecom: „Jaz pridem ravno iz mesta M.“, je jela pri-povedovati. „Tam imam bolno sestro, imela je oteklino in dr. Vrabec jo je tako slabo zdravil, da je že štiri mesece v postelji“. Torej le pomenite se s tem gospodom tu“, rekel je Jazbec na prijatelja kazaje, „ta je namreč profesor Vrabec“. Gospa je zarudeči-la in rekla: „Ah, prosim oprostite, ni bil dr. Vra-bec, ker jaz sem se pomotila, bil je dr. Jazbec“. Torej se morete k temu gospodu obrniti“, odvrne profesor Vrabec na prijatelja kazaje, „to je gospod Jazbec“.

d X . . . in Prešeren. X. je bil zelo domiš-ljiv pesnik, kakršnih je dandanes prav mnogo. Ne-koč je šel s svojim znancom mimo hiše, kjer je umrl slavnj pesnik Prešeren. Oba sta obstala pred hišo in brala spominsko ploščo, katera je bila vzdana na steno. „Ti kaj praviš“, reče pesnik, „kadar bom jaz umrl, kaj bodo pa meni napisali?“ „Tri bese-de.“ „Katera?“ „Odda se stanovanje.“

d Nova puška. Pezcy Maxim, sin iznajditelja vojaške puške, je iznašel novo puško, ki pri strelu ne poč, temveč le komaj slšno zašumi. Iznajdba provzroči velikanski preobrat, ker se bodo vse ar-made morale oprijeti nove puške.

d Dobro je odgovoril. Nek feldvebel je kričal na nekega novince; obsipal ga je s primki, kakoršnih so pač vajeni taki ljudje. Slednjič vpraša no-vince: „Norec, ali so vsi v tvoji družini taki tepci, kakor ti?“ „Oh ne, moj brat je še bolj neumen“. „Ne-mogoče! . . . Kaj pa je ta žival, tvoj brat?“ „Feld-vebel, kakor vi!“

d Otročja radovednost. Otrok vpraša očeta: „Kakšna hiša je to?“ Oče: „Zavod za slepce“. Otrok začuden: „Za slepce?“ Oče: „Da, za slep-ce; zakaj se ti zdi to tako čudno?“ Otrok: „Čudim se, ker ne vem, zakaj ima potem ta hiša okna!“

d Vseslovanski jezik. Praški časopis „Osve-ta“ priobčuje vspehe preiskovanja slovenskih tate-rij v svrhu ustanovitve vseslovanskega jezika, ter priporoča kakor najpripravnejši za to, jezik hrvaško-srbski po narečju bokeljsko-hercegovaškem, čemur do-prinaša največ okolnosti, da sta pravopis in izgovor najenostavnejša, tako, da se ta jezik tudi tujci la-hko nauče.

d Ko se je nekaj Rothschild sprehajal po Dunaju, je stopila pradenj trojica, ter mu viknejo: Baron: ti imaš do 40 milijonov, a mi nimamo niti večerje! E, treba, da se to silno blago razdeli med narod! — Prav, prav, je odgovoril baron; 40 mi-lijonov prebivalcev je; na vas vsake ravno en frank na vsakega! To govoreč je dal vsakemu po en frank.

d Koliko sape je treba za eno glorio? Slu-žil je pri neki fari, katere ime pa sem pozabil, sta-ri učitelj in organist že mnogo let. Bil je vrl in do-ber mož, ali za orgljanje ni bil. Zmiraj je v cerkvi le eno krožil in pel, tako, da je fant, ki je mehe go-nil že natanko vedel, kolikokrat mora potegniti za eno pesem. Dogodi se, da stari učitelj umrje in na njegovo mesto pride mlad organist, ki se hoče prvo nedeljo posebno odrezati, ter začne dolgo latinsko pesem. „Kirie“ nima konca ne kraja in tudi „Gloria“ je bila precej dolga, aji naš mehar zažene meh tolikokrat, kot je bil navajen, potem pa se meni nič tebi nič mirno vsede v bližnji klopi. Orglje umolkne-jo in organist mu jezen kima čes „vleci, vleci“. A mehar se mu odreže: „Kaj boste Vi mene učili, jaz bolj vem, koliko sape je treba za eno „Glorijo“!“

Najnovejše novice.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mari-boru izplačuje in sprejema denar vedno le v urad-nih dnevih, to je v sredo, četrtek in soboto, izvem-si praznike, in sicer od 9. do 12. ure popoldne. Navadne vloge se obrestujejo po 4%. Na vloga proti trimesečni odpovedi se daje 4% obresti. Ako se take vloge odpovedo in se potem tekom 14 dni ne vzdig-nejo, se obrestujejo znanprej le po 4%. Obrestovanje vlog se začne 1., oziroma 15. vsakega meseca po dnevu vložitve in traja do 1., oziroma 15. pred dne-vom dvignjenja. Obresti se prištevajo 1. januarja in 1. julija glavnici. Obrestno mero določa načelstvo, ki mora tozadevne sklepe javno razglasiti vsaj v pi-sarni. Zneski do 1000 K se brez odpovedi izplaču-jejo vsak uradni dan. Pri zneskih od 1000 K do 2000 K ima načelstvo pravico tirjati 14dnevno, pri znes-kih od 2000 K do 10.000 K enomesečno, in pri znes-kih nad 10.000 K dvamesečno odpoved. Posojila se dajejo le članom in sicer na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 4%; na vknjižbo sploh po 5%; na vknjižbo in poroštvo po 5% in na osebni kredit po 6%. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih izdat-kov, ki pa nikdar ne presegajo 8 K. Prošnje se spre-jemajo vsak dan v pisarni v navadnih urah in se brezplačno rešujejo. Posojilnična pisarna in blagajna je v Mariboru na Grajskem trgu šte. 3, v hiši go-stilne „Pri črnem orlu“ (Schwarzen Adler). — Ljudski denarni zavod je torej ustanovljen. Spodnje-štajerski Slovenec, kateremu je blagor našega ljud-stva pri sreči, ima zdaj dolžnost, da ta denarni za-vod podpira in tako pomaga izpopolnjevati gospo-darsko organizacijo na korist našega ljudstva. Trd-na gospodarska organizacija bo potem močna pod-laga politične. Vse svoje somišljenike opozarjamo na ta zavod in jih prosimo, da ga povsod priporočajo. Svoj prihranjen denar naj nalagajo v novi „ljudski posojilnici“, in če potrebujejo posojila, naj se tudi obračajo na njo.

Umrli je v pondeljek ob dveh zjutraj v Mari-boru č. šolska sestra Leopoldina Flucher, dolgoletna priijubljena voditeljica učiteljskega. N. v. m. p.!

Sv. Lovrene na Dravskem polju. Na razne napade „Narodnega Lista“ nisem hotel odgovarjati, kar pa mi zadnjikrat očita in o meni laže, to pa že presega moje liberalne laži. Da ni tako, podam na-slednje pismo pokrovitelja Narodne stranke in žu-pana stolnega mesta Ljubljane: „Glede vašega lista z dne 8. febr. 1908 vam naznanim, da sem prosil uredništvo „Narodnega Lista“, da popravi in pre-kljiče, kar je o vas sumljivega pisalo, ker jaz izjav-ljam, da se vi niste nikdar ponujali za našega za-stopnika. S spoštovanjem Iv. Hribar.“ Iz tega pis-ma lahko spozna vsaki Narodno stranko in nje list, da jim nič ni za blagor ljudstva, ampak za narod-noste prepire. Zato pa javno izjavim, da je Narodna stranka stranka prepira, kmečka zveza pa stranka miru. Fr. Napast, obč. predst.

Socialni tečaj v Trbovljah se vrši dne 22. marca. Predaval bo tudi državni poslanec dr. J. Krek.

Tržne vesti. Kakor so nam pokazali zadnji dnevi, ogrskim spekulantom ne gre „kšeti“ po sreči. Morda so pa le delali račun brez „birta.“ Za v pe-tek popoldne je krenila tendenca ravno v nasprotno smer, začela je popuščati, cene se izgubile. Posebno v soboto so cene v terminski kupčiji znatno padle.

Slabo vreme. Slabo upanje na vreme nam je dal dan štirideset mučnikov, ker je cel dan nale-taval sneg pomešan z dežem in brila mrzla burja. Ljudski pregovor pravi, da je 40 dni tako vreme ka-kor ta dan.

Iz Goriškega nam brzojavijo, da je v kmečki skupini zmagala slovenska kmečka zveza. Gospoda Berbuč in Kosmač imata veliko večino glasov.

Listnica uredništva.

Ormož in Peki: Valed pomanjkanja prostora smo morali eba-dolga dopisa za prihodnjo številko odložiti. — Sv. Lovrene na Drav-polju: Smo prejeli in priobčimo prihodnjaj. — Sv. Martin na Pohorju: Prihodnjaj!

Loterijske številke.

Dne 7. marca 1908.

Gradec	5	65	54	14	26
Dunaj	37	51	5	42	21